

На път през пустинята – повече от една история

Молитва/Лекион: Пътуване през пустинята – повече от една история

Тази статия е публикувана в списанието „Forum“ и е приложена изцяло в PDF формат по-долу – тук са представени само откъси от нея.

Пътуване през пустинята

Темата на този лагер е особено подходяща, тъй като самата история символизира християнския живот и пряко изразява връзката между Бога и човечеството. Затова можете просто да оставите историята да говори сама за себе си и не е нужно да се напрягате, за да търсите паралели между библейската история и ежедневието на децата.

Бог избира Своя народ

Децата започват седмицата като роби в Египет, принудени да работят и подложени на мъчения. Настъпва моментът, в който те биват призовани и им се дава свобода.

Бог им обещава нова земя и ги води ден и нощ по пътя им към нея. Но не минава много време, преди израилтяните да загубят вярата си и да се почувстват в капан: зад тях са отмъстителните египтяни, а пред тях – пропаст, която изглежда непреодолима. Те съжаляват, че не са останали в Египет. Въпреки това Бог задържа преследвачите им с огромен стълб от дим и изгражда въжен мост за Своя народ, позволявайки им да прекосят пролома със сухи крака. Това събитие се отбелязва, не на последно място,

по време на Пасхата.

Водени от видим облак – като при търсене на съкровище – хората продължават да навлизат все по-навътре в пустинната пустош, докато облакът внезапно не спира на определено място. Тук те разпъват лагера си, където ще живеят още известно време.

Моменти, които подслаждат живота

Всяка сутрин Бог благославя хората с манна. В лагера пуканките са готови за събиране. И дори да имаше само царевица през целия ден, човек би се учудил колко креативна е израелската кухня. Царевични люспи, царевични рулца, царевична салата, пуканки, полента и царевични кочани изненадващо не предизвикват почти никакви недоволства.

Още по-загадъчна обаче е жълтата, безвкусна напитка, която един ден се появява в столовата. В крайна сметка, това ясно показва, че Бог и Мойсей са били сериозни в намерението си да унищожат Златния телец.

Възстановяване след нападението

Не е лесно да се живее в пустинята. Опасности като недостиг на вода, враждебни народи или вътрешни раздори трябва да се разпознават навреме и да се противодейства на тях. Божията заповед, че трябва да се скитат в кръг из пустинята още четиридесет години, е особено сурова – въпреки че еднократният лагер всъщност е доста голямо приключение само по себе си. Нападението на амаликитите е особено трудно за понасяне. Затова хората са особено облекчени, когато в програмата е включена „Утрината в Мара“: децата се разделят на групи за уелнес, където подготвят своите презентации и получават целенасочено обучение. Независимо дали става дума за масажи на краката, главата, лицето или гърба, сауни и джакузита, или аеробика и освежителни напитки, в лагера нищо не липсва. И веднага щом оазисът отвори врати, децата се редуват да се наслаждават на удобствата и да помагат на другите – удоволствие не само за децата.

Защо препоръчвам тази тема

Точно както Бог избра Своя народ и го преведе през пустинята, за да го подготви за предстоящото дело на изкуплението, така и ние се опитахме да поставим членовете на нашата младежка група в подобни ситуации и да им помогнем да разберат гениалните пътища на Бога. Често и ние самите стигаме до момента, в който можехме само да се възхищаваме на това колко любящо Бог ни беше спасил.

На път към пустинята

Източници

- **Текст и снимка:** „Forum Kind“ , брой 4/09, стр. 8. Летен лагер на младежката група на FEG Вецикон, 2009 г. „Изход“ – и животът като християнин. © Авторски права www.forum-kind.ch
- **Автор:** Андрин Штехели, главен организатор на SOLA 2009 за FEG Вецикон.